

บทความวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The development of english writing ability using exercises for fifth the grade
students

รัชดาภรณ์ พิมพ์พิไลฐาวร (Ratchadaporn pimpisittaworn)*

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (Siriwan Vanichwatanavorachai)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, การทดสอบที่ไม่เป็นอิสระจากกัน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 82.11/ 81.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ความสามารถ

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ, การเขียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop and investigate the efficiency of English writing skill exercises to meet the efficiency criterion of 80/80; 2) compare students' English writing ability before and after using the exercises and 3) study students' opinion toward the exercises. The sample consisted of 23 fifth grade students during the second semester in the academic year 2018 of Bannamjon school. The instruments used for gathering the data were ; 1) English writing skill exercises . 2) a writing proficiency test, used as a pretest and posttest and 3) a questionnaire of student's opinions toward the English writing skill exercises. The data were analyzed by the statistical means, standard deviation, t-test dependent and content analysis. The results of this research were: 1) The efficiency values of English writing exercises were 82.11/81.00 which meet the set criterion (80/80). 2) The students English writing ability after using the English writing skill exercises was significantly higher than that before using the English writing skill exercises constructed at the .01 level. 3) The student's opinions toward the English writing skill exercises were generally at the high level.

Keywords: english writing skill exercise, english writing

บทนำ

ในปัจจุบันนี้การศึกษามีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ทำให้เรามีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพในอนาคต และสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ซึ่งจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันดังความสำคัญของการศึกษาได้ระบุไว้ กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ เพื่อเป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาหลักสูตร รวมถึง การจัดการกระบวนการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชนไทยให้มีมาตรฐานความรู้ ความสามารถสูงขึ้นก้าวทันความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงของโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ในการติดต่อสื่อสารภาษามีส่วนสำคัญมากเพราะจำเป็นต้องใช้เป็นสื่อกลางเพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ถึงความต้องการของผู้สื่อเพื่อจะได้ตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ภาษาที่ใช้เป็นสากลทั่วโลกก็คือภาษาอังกฤษ ทำให้การศึกษาของไทยต้องมีการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้กับประชากร เพื่อการติดต่อสื่อสาร การรับและการส่งข้อมูลสารสนเทศ และนำมาพัฒนาตนเองและประเทศชาติให้เกิดประโยชน์ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นทักษะที่สำคัญมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นักเรียนควรได้ฝึกฝนรวมถึงเรื่องของทักษะการสื่อสารในเรื่องของความเข้าใจการจัดการ และการสร้างการสื่อสารทาง การพูด การเขียนที่มีประสิทธิภาพ และผ่านทางมัลติมีเดีย ในรูปแบบและบริบทที่หลากหลาย การวิเคราะห์ การเข้าถึง การจัดการ การบูรณาการ การประเมินและการจัดทำข้อมูลในรูปแบบและสื่อที่หลากหลาย

ระบบการศึกษาของไทยในยุคปัจจุบันนั้นเน้นให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยนั้นสามารถรับและเข้าใจข้อมูลข่าวสาร ติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น มีการกำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นจำเป็นต้องใช้ทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน ให้เกิดความสัมพันธ์กันในการติดต่อสื่อสาร แต่ทักษะที่ยากที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษก็คือ ทักษะการเขียนในการเขียนนั้นจะสื่อสารได้ดีนั้นต้องเริ่มจากการสะกดคำให้ถูกต้องเพราะการเขียนนั้นเป็นระบบสัญลักษณ์ ได้แก่ ตัวอักษร ซึ่งจะควบคุมไปกับระบบเสียง ซึ่งมีความสลับซับซ้อนต้องใช้การคิดวิเคราะห์เรียบเรียงให้ถูกต้องจึงจะทำให้การติดต่อสื่อสารประสบผลสำเร็จ ดังคำกล่าวของเบิร์น (Bynne, 1986 : 1-7) กล่าวไว้ว่า การเขียนไม่ใช่เป็นเพียงการเขียนสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เนื่องจากตัวอักษรที่เขียนนั้นต้องมีการเรียบเรียงตามกฎเกณฑ์เพื่อสร้างคำ จากนั้นเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค แต่ตามกฎเกณฑ์แล้วเราไม่เขียน

ประโยคเดียวโดด ๆ หรือประโยคหลาย ๆ ประโยคที่ไม่สัมพันธ์กัน ในการเขียนเราเขียนกลุ่มประโยคที่มีการเรียบเรียงและเชื่อมโยงกัน องค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของ การเขียน คือ จุดมุ่งหมาย โดยอาจจะเขียนเพื่อส่งสารให้ผู้อ่าน หรือเขียนเพื่อให้ตัวเองรับรู้ก็ได้ การเขียนเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน ถึงแม้จะเขียนเป็นภาษาแม่ซึ่งเขียนมีข้อมูลทางภาษาสะสมอยู่มากแล้วก็ตาม แต่เมื่อต้องเขียน ก็ยังมีปัญหาในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนอยู่ดี ไปสอดคลอง (White และ Amdt, 1991 : 3) และ (Bowen อ้างถึงใน นันทมนัส คำเอก, 2551 : : 2) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้กระบวนการคิดไม่ใช่แค่การถอดออกมาเป็นตัวอักษรจึงทำให้มีปัญหาในเวลาเขียน และเป็นทักษะสุดท้ายที่ผู้สอนให้ความใส่ใจ เพราะใช้เวลามากในการเรียนการสอน การตรวจแก้ไขงานเขียน จึงทำให้มีการฝึกฝนน้อยและนักเรียนประสบความสำเร็จน้อย ตามที่กล่าวมานั้นทำให้นักการศึกษาต้องพยายามหาวิธีการสอนเขียนที่ดีและเหมาะสมมาพัฒนาความสามารถในการเขียนให้กับนักเรียน การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเน้นการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวในการใช้ภาษาอังกฤษในอนาคต ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีเทคนิคในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้น่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้น ซึ่งจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป้าหมายของการเขียน ก็คือนักเรียนสามารถเขียนแล้วไปติดต่อสื่อสารกับสถานการณ์ต่างๆ ได้การที่นักเรียนจะเขียนสื่อสารได้นั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝน เพราะการฝึกฝน ทำซ้ำ ทำบ่อย จะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษามากขึ้น และเป็นการลดปัญหาการเขียนของผู้เรียน ในการฝึกฝนการเขียนนั้นต้องให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคง่าย ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้สร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้ตัวอักษรพิมพ์เป็นพื้นฐานสำหรับการเขียน ในการจัดกิจกรรมในด้านการเขียนภาษาอังกฤษนั้นก็ควรเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนนำไปใช้ได้และเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน กุศยา แสงเดช (2537: 74) กล่าวว่า นักเรียนไทยในระดับต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในการเขียนเกือบทุกด้านเช่น การใช้ไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการสะกดคำ ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา ความสามารถในการอ่าน ตลอดจนฐานะเศรษฐกิจและสังคม มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเขียน การสอนโดยการฝึกการเชื่อมโยงประโยคการฝึกพูดประโยคและการฝึกให้แก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนนั้นมีส่วนช่วยให้การเขียนมีคุณภาพดีขึ้น

จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษและจากการการสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจักษ์ อำเภอลำลูกขัน จังหวัดกาญจนบุรี ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่พบคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในหัวข้อดังนี้ การเขียนสะกดคำ การเขียนคำศัพท์ การเขียนถามตอบ การเขียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ปัญหาดังกล่าวเกิดจากสาเหตุนี้คือนักเรียนไม่ชอบการเขียน

ภาษาอังกฤษ ครูมีการสอนและทบทวนฝึกฝนเกี่ยวกับทักษะการเขียนน้อยเกินไปเนื่องจากการเขียนภาษาอังกฤษต้องใช้เวลาในการเรียนการสอนมากต้องใช้เวลาในการตรวจสอบมากกว่าทักษะอื่น ๆ (ฟัง พูด และอ่าน) และมีการปฏิสัมพันธ์น้อยมาก

จากปัญหาการเขียนดังที่ได้กล่าวมานั้นนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวว่าการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรเป็นกิจกรรมที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติเองและใช้สื่อประกอบจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ เริ่มจากสิ่งที่ผู้เรียนคุ้นเคย ใช้รูปแบบภาษาไม่ยากจนเกินไปและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน สื่อที่ใช้ในการเขียนเครื่องมือในการเชื่อมต่อความและการจัดเรียงประโยคที่หลากหลายเพื่อนักเรียนจะได้สื่อความหมายและเป็นแรงเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักและความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษของตนเองเพิ่มขึ้น ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่เสริมมาจากการพูด และมีภาระงานในการสื่อสารหลากหลาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อฝึกฝนการเขียนของนักเรียนให้เกิดทักษะการเขียนที่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีหลักการดังนี้ เรียงลำดับความรู้จากง่ายไปสู่ยาก ความพร้อมและความรู้พื้นฐานของนักเรียน เพราะนำไปเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและเป็นพื้นฐานในการจะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนี้ช่วยในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น และทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรักในทางบวกกับการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นและทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนในแต่ละบทนั้นผู้วิจัยได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลายและการประเมินผล ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกในเรื่องของการเขียนภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาประตูแก้ว อำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 210 คน จำนวน 10 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 210 คน ซึ่งมีผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านน้ำโจน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีทั้งหมด 5 บทเรียน ดังนี้ Autobiography, My Family, Likes and Dislikes , People and Things และ Places in my hometown โดยใช้เวลา การสอนบทเรียนละ 3 ชั่วโมง สำหรับในการวิจัยในครั้งนี้ แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีการหาประสิทธิภาพแบบรายบุคคลได้ค่า $E1/E2 = 83.49 / 84.44$ ประสิทธิภาพแบบกลุ่มใหญ่ได้ค่า $E1/E2 = 84.39 / 85.80$ ประสิทธิภาพของกลุ่มตัวอย่าง $E1/E2 = 82.11 / 81.00$ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80

2 แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวนทั้งหมด 15 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล ใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน 15 ชั่วโมง ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนการทดลองเป็นแบบทดสอบ ชุดเดียวกันรวมทั้งหมด 30 ข้อเป็นแบบอัตนัย ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วนำไปหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่า 0.20 ขึ้นไป ร้อยละ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน จำนวน 14 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ ได้ค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร ขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อผู้บริหารกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจวบและโรงเรียนบ้านน้ำโจน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 4 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน การประเมินผล และระยะเวลา ดำเนินการทดลอง การใช้สอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการทดลองโดยเริ่มจากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบอัตนัย หลังจากนั้นจึงเริ่มการเรียนการสอนตามแผนจัดการเรียนรู้และจัดเตรียมด้านสื่อการเรียนการสอน เช่น บัตรภาพ บัตรคำ เพาเวอร์พ้อยท์ ใบงานและแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้พร้อม

3. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บทเรียน เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง ทั้งหมดจำนวน 15 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยแต่ละบทจะเริ่มด้วยขั้นเตรียมความพร้อม (Warm up) เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่บทเรียนซึ่งจะเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนในบทเรียนต่อไปขั้นนำเสนอ (Presentation) สอนเนื้อเรื่องบทเรียนที่จะเรียนกันต่อไป ขั้นฝึก (Practice) ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ความรู้ที่เรียนมาปฏิบัติในห้องเรียน ขั้นนำไปใช้ (Production) ซึ่งนักเรียนจะนำความรู้ไปใช้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องหรือไม่ ขั้นสรุป (Wrap up) จะสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาทั้งหมดและให้นักเรียนทำภาระงานด้วยตนเอง

4 ดำเนินการสอนเรียบร้อยทั้ง 5 บทเรียนแล้วให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบอัตนัยซึ่งเป็นชุดเดียวกับก่อนเรียนเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้เท่ากับ $E1/E2 = 82.11 / 81.00$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานโดยมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบ t-test dependent

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียน E1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.11 และผลการทดสอบหลังเรียน E2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.00 แสดงว่าประสิทธิภาพ 82.11 / 81.00 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80 / 80

2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการวิจัยมาอภิปรายดังนี้

การสร้างแบบฝึกทักษะสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียน มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้จึงมีผู้เสนอความสำคัญ และประโยชน์ของแบบฝึกทักษะซึ่งสอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2553 : 96-97) ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่คงทนเป็นสื่อช่วยเสริมบทเรียนเป็นการฝึกเมื่อไรก็ได้ไม่จำกัดสถานที่และเวลา ลดภาระของผู้สอนไม่ต้องทบทวนตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะมีหลายรูปแบบจะทำให้ผู้เรียนสนุกและเพลิดเพลิน

จากผลการวิจัยข้อที่ 1 การวิจัยพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยพิจารณาจากความต้องการ (Needs) ของนักเรียนโดยสอดคล้องกับหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของบทเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยทางการเขียนเพื่อนำมาพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งแบบฝึกทักษะนั้นสามารถช่วยในการสร้างทักษะในการเรียนรู้ได้ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้เร็วและชัดเจนขึ้นเกิดทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งแบบฝึกทักษะยังช่วยเรื่องการลดความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งทำให้ครูรู้และเข้าใจนักเรียนมากขึ้นว่าควรเพิ่มเติมอะไร ปรับปรุงอะไรบ้างจากผลการศึกษารูปแบบและแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษนั้นพบว่า แบบฝึกทักษะนั้นสามารถพัฒนา

การเขียนภาษาอังกฤษได้ และควรเป็นแบบฝึกทักษะที่มีรูปภาพ มีสีสัน เนื้อหาน่าสนใจ เหมาะแก่้วยของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียน และประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ อันเนื่องมาจากการพัฒนาพื้นฐานของ คนต้องพัฒนาด้วยการศึกษา สิ่งที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษาคือภาษาโดยเฉพาะการอ่านและการเขียน และทักษะที่ยาก และซับซ้อนที่สุดก็คือทักษะการเขียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนนั้นทักษะการเขียนจึงจำเป็นต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ บ่อยๆ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและความชำนาญ สื่อการเรียนการสอนที่สามารถนำมาเพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียนได้ดี และมีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งให้ความสำคัญกับ ความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีรูปแบบที่หลากหลาย ดึงดูดความสนใจ เนื้อหาที่ใช้เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งกระบวนการสอนนั้นเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผู้วิจัยได้นำ เนื้อหาของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ ด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุง จึงทำให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผลการหาประสิทธิภาพ พบว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ แบบรายบุคคล มีค่าเท่ากับ 83.49/84.44 ประสิทธิภาพแบบกลุ่มใหญ่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 84.39 /85.80 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ แบบรายบุคคลและแบบกลุ่มใหญ่ ที่ผู้วิจัยทดลอง 2 ขั้น เนื่องจาก ประชากรไม่พอที่จะทดลองจึงจำเป็นต้องทดลอง 2 ขั้น คือ แบบรายบุคคลและแบบกลุ่มใหญ่ และประสิทธิภาพของ กลุ่มตัวอย่าง มีค่าเท่ากับ 82.11/81.00 ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไป ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยด้วยข้อที่ 1 อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นด้วยการผ่านขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ข้อเสนอแนะจะมีคุณภาพ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตลอด จนสร้างแบบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองและตรวจเก็บคะแนนไว้และ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบก่อนจะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัย จินตนา เกิดลายทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 30 ชุดฝึกพร้อมคำชี้แจงการใช้สำหรับครู ซึ่งชุดฝึกนี้ใช้เวลาสอนชุดละ 1 คาบ (20 นาที) แบบสังเกตพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดฝึกทักษะดังกล่าว

และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนชุดฝึกนี้พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน ตลอดจนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นรายบุคคล และนักเรียนชอบที่จะเรียนชุดฝึกนี้เนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนและสื่อการเรียนที่หลากหลาย ส่วนในระดับมัธยมศึกษาไม่พบว่ามี การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนโดยตรง อย่างไรก็ตามได้มีผู้สร้างแบบฝึกการใช้เครื่องหมายวรรคตอนซึ่งเป็นการฝึกฝนทักษะทางกลไกที่จำเป็นอย่างหนึ่งในการเขียน

จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นเพราะว่า แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีเนื้อหา รูปแบบที่เข้าใจง่าย และมีสีสันน่าดึงดูดใจให้นักเรียนมีความสนใจมากกว่าในตำราเรียน จึงทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นมากโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และอีกส่วนหนึ่งนั้นที่ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพราะว่าทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้มีการฝึกฝนทำซ้ำๆ จนเกิดความคุ้นเคยเกิดทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษอีกทั้งนักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้วย ดังคำกล่าวของศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2561: 37) ได้กล่าวว่า การเรียนที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนั้นเกิดจากการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ลงมือทำกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อ ผูกพัน กับสิ่งที่ทำด้วยตนเอง ครูจึงต้องเป็นผู้วางแผนการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ ประเภทของบรรยากาศ หลักการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนการปกครองชั้นเรียน ตลอดจนการกำหนดวินัยในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งไปสอดคล้องกับงานวิจัยของกนิษฐา โพธิ์นางรอง (2558 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อแสดงตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คาบ วัดความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไปจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และนักเรียนมีความพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

จากผลการวิจัยข้อที่ 3 พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากโดยด้านที่ได้รับความพึงพอใจมากที่สุด คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนที่นำมาให้ใช้ฝึกทักษะการเขียนและยังมีกิจกรรมการเรียน

การสอนที่ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกระตือรือร้นและน่าสนใจ ซึ่งไปสอดคล้องกับสุพรรณฯ ทิพย์เที่ยงแท้ (2557 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ 81.15 / 81.20 นักเรียนมีทักษะในการเขียน ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 นักเรียนมีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้และรักความเป็นไทย/รักท้องถิ่นอยู่ในระดับดี และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะ การเขียนอยู่ในระดับมาก จากงานวิจัยที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้สรุปได้ว่านักเรียนมีความพึงพอใจ ที่ดีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งอาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้ ผู้วิจัยได้ พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเลือกหัวข้อที่นักเรียนสนใจ แบบฝึก ทักษะมีภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ ทำให้เกิดความสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ง่ายยิ่งขึ้นโดยมีตัวอย่างให้เห็น เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดีจึงเหมาะแก่การนำไปพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงทำให้นักเรียน มีความพึงพอใจแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนาการใช้แบบฝึกทักษะเรื่องความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกทักษะไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ และสามารถนำไปใช้สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. การจัดการเรียนการสอนนั้นครูต้องอยู่เป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักเรียน อธิบายสร้างความเข้าใจให้นักเรียนในการ เขียนภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนทำซ้ำสม่ำเสมอ
2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้และ สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นควรส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1 ควรศึกษาวิจัยเพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ประเภทอื่น ๆ เช่น สื่อวีดิทัศน์ มัลติมีเดีย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น เพื่อนำมาใช้ประกอบในแบบฝึกทักษะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น
- 2 การจัดกลุ่มนักเรียนเพื่อกระตุ้นนักเรียนมีความสนใจมากขึ้น ดังนั้นควรมีการจัดกลุ่มทำกิจกรรมบางครั้ง ครูควรกำหนดนักเรียนให้มีความเหมาะสมโดยคละ เด็กเก่ง เด็กกลาง และเด็กอ่อน ให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมร่วมกัน
- 3 ควรจัดเนื้อหาให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
- 4 ควรกำหนดระยะเวลาในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละช่วงวัย

รายการอ้างอิง

- Byne, Don (1986). **Techniques for Classroom Interraction**. New York: Longman Group UK Limited.
- Jeremy Harmer (2004) **how to Teach Wrinting**. Pearson Education Limited
- Kuder Richardson. (1976) **Statistic for research**. London: Oxford University Press.
- White,Ronald and V.Amdt. (1991). **Process Writing**. New York: Longman.
- chintana koetlaithong (2536). **Using the English Writing Skill Training Package For grade 5 students**.
- kanittha pho nangrong (2558). (songphanharojhasippaet). **Process Genre Based Activity in Improving Students 'Writing ability: Exemplification**. Journal of Education, Mahasarakham University
- Ministry of Education. (2551). **Indicators and learning materials for the core of foreign language learning in accordance with the Core Curriculum of Basic Education**. Buddhist Era 2008.Bangkok. Agro-Assembly Printing Plant of Thailand Co., Ltd.
- kutya saengdet. (2545). **Practice English for Elementary School Teachers**, Bangkok. Mac Publisher
- Nanmanat khamek. (2551). **The effects of task-based learning on english writing ability of mattayomsuksa one students at suanphungwittaya school, ratchaburi province**. Srinakharinwirot University

Siriwan wanitwatnuanchai. (2561). **Classroom Management**. Journal of Education, SilpakornUniversity.
(January – June 2561) : 37.

Sukhon sinthaphanon. (2553). **Teaching innovation to develop the quality of youth**. rinting techniques.

Su phansa thip thiangthæ. (2557). **The development of communicative English writing skill exercise using local information of Cha-Am for fourth Grade students**. Curriculum and Supervision
Department of Curriculum and Instruction Graduate School, Silpakorn University.